

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D.
ve věci

žalobce: J. K., narozený dne „X“,
bytem „X“,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 8. 2017, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 8. 2017, č. j. „X“, o invalidním důchodu, kterým žalovaná zamítavě rozhodla ve věci žalobcových námitek proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 5. 2017, č. j. „X“, kterým mu s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), snížila od 10. 6. 2017 invalidní důchod s odůvodněním, že dle posudku Okresní

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

správy sociálního zabezpečení Litoměřice ze dne 9. 5. 2017 žalobce již není podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění invalidní pro invaliditu třetího stupně, nýbrž pouze podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu mu poklesla jeho pracovní schopnost o 50%.

Žaloba

2. Ve stručné žalobě žalobce uvedl, že s žalobou napadeným rozhodnutím s ohledem na svůj zdravotní stav nesouhlasí, a proto žádá o prošetření jeho zdravotního stavu v řízení před soudem.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě stručně uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem, a proto v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení. Žalovaná je přesvědčena, že posudky vypracované lékařem OSSZ Litoměřice dne 9. 5. 2017 a lékařem pracoviště ČSSZ Ústí nad Labem, odd. lékařské posudkové služby, dne 2. 8. 2017 byl plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobce a že tyto posudky jsou objektivní. Z tohoto důvodu žalovaná navrhl, aby soud v předmětném řízení provedl důkaz posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Žalovaná závěrem navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy.

Posouzení věci soudem

4. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
5. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedených ústních jednání, při kterých se provádělo dokazování jednak zdravotním posudkem Posudkové komise v Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2018 a jednak zdravotním posudkem Posudkové komise v Praze ze dne 3. 10. 2018, kdy tyto posudky soud nechal vypracovat pro účely předmětného soudního řízení, jak soud rozvede ještě níže, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku posudkové lékařky pověřené vypracováním tohoto posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Litoměřice, která při kontrolní lékařské Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

prohlídce dne 9. 5. 2017 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že u žalobce je dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav podle ust. § 26 zákona o důchodovém pojištění, a že je žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 téhož zákona, nejedná se však již o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, nýbrž o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona, neboť procentní míra poklesu pracovní schopnosti činí 50 %. Lékařka konstatovala, že u žalobce rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV., odd. A, položce 6b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 %, s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala dne 25. 5. 2017 výše citované prvoinstanční rozhodnutí, jímž byla žalobci od 10. 6. 2017 snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně s odůvodněním, že již není invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu mu poklesla jeho pracovní schopnost o 50 %, zatímco pro trvání invalidity třetího stupně je nutný pokles minimálně o 70 %. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž uvedl, že nesouhlasí se závěry lékařského posudku ze dne 9. 5. 2017. Na podporu svých tvrzení žalobce připojil k námitkám ambulantní lékařskou zprávu ze dne 29. 5. 2017.

7. Dále soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalovaná si v rámci řízení o námitkách vyhotovila nový posudek o invaliditě ze dne 3. 8. 2017, který vypracovala příslušná posudková lékařka Lékařské posudkové služby ČSSZ, pracoviště Ústí nad Labem. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla ke shodnému závěru jako posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice, že u žalobce rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV., odd. A, položce 6b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 %, s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, kterým bylo potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí ze dne 25. 5. 2017 a námitky žalobce zamítnuty s odůvodněním, že pro přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně je nutný mít pokles pracovní schopnosti nejméně o 70 % a více.
8. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
9. Dle ust. § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

10. V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
11. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.
12. V projednávané věci tedy bylo prvoinstančním rozhodnutím, které následně potvrdila žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, rozhodnuto o snížení výše invalidity z třetího stupně na druhý stupeň invalidity, a to s odůvodněním, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce mu poklesla jeho pracovní schopnost o 55 %, zatímco pro trvání invalidity třetího stupně je nutný pokles minimálně o 70 % a více.
13. V projednávané věci tedy bylo rozhodnuto prvoinstančním rozhodnutím o snížení výše invalidního důchodu žalobci, a to důsledku snížení stupně invalidity ze stupně třetího na stupeň druhý. Rozhodnutí následně potvrdila žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, a to s odůvodněním, že sice u žalobce byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v jehož důsledku mu poklesla míra pracovní schopnosti o 50 %, ovšem že pro trvání invalidity třetího stupně je nutný pokles minimálně o 70 %.
14. Jedním z předpokladů pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod je tedy existence invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z ust. § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce nadále splňoval ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity třetího stupně, tj. zda u něj nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 70 %, když brojí proti rozhodnutí žalované o snížení invalidního důchodu. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že by žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod, jak Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vyplývá z ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění.

15. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem, která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „komise v Ústí nad Labem“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise v Ústí nad Labem nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a také trvání jeho případné invalidity.
16. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí v Ústí nad Labem soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 27. 3. 2018. Žalobce byl jednání komise v Ústí nad Labem přítomen a přímo při jednání komise v Ústí nad Labem byl vyšetřen odborným lékařem z oboru interního lékařství a revmatologie MUDr. B. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy a zprávy měla komise v Ústí nad Labem k dispozici a ke kterým přihlédla, neboť sám žalobce při jednání komise předložil lékařské nálezy MUDr. H. ze dne 1. 3. 2017, 29. 5. 2017, 4. 9. 2017 a 28. 2. 2018. Komise v Ústí nad Labem dále vycházela především z nálezu obvodního lékaře MUDr. K. ze dne 27. 3. 2017 a anamnestických údajů získaných od žalobce při jednání. Na základě uvedených podkladů pak komise v Ústí nad Labem dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobce již nebyl invalidní podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění ve třetím stupni, ale dle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona ve druhém stupni.
17. Komise v Ústí nad Labem konstatovala, že zdravotní stav žalobce je dlouhodobě nepříznivý a jako rozhodující příčinu tohoto stavu hodnotí onemocnění ledvin, kdy žalobce trpěl chronickým ledvinovým selháváním při chronické glomerulonefritidě.
18. Míru poklesu pracovní schopnosti komise v Ústí nad Labem pro toto onemocnění stanovila dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění, kapitola XIV, oddíl A, položka 7 s odkazem na položku 6 ve výši 50%, a to i s ohledem na další onemocnění žalobce. Tímto závěrem se komise v Ústí nad Labem přitom shodla s hodnocením posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice i s výsledným hodnocením posudkové lékařky v námitkovém řízení. Závěrem komise v Ústí nad Labem konstatovala, že žalobce při zachovaném pracovním potenciálu je schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné nebo duševní schopnosti.
19. Při ústním jednání před soudem konaném dne 11. 6. 2018 žalobce setrval na žalobních námitkách, přičemž zdůraznil, že s posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2018, kterým byl při tomto jednání soudem prováděn důkaz v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s., nemůže v žádném případě souhlasit, neboť jeho zdravotní stav je stále stejný a nadále požívá značné Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

množství léků, které významně zatěžují jeho organismus a způsobují mu další obtíže. Rozhodnutí žalované vnímá jako pokus o naplnění nesmyslné sociální státní politiky. Díky problémům s ledvinami je žalobce výrazně limitován v dennodenním životě, přičemž rozhodnutí žalované chápe jako křivdu, když celý život vždy poctivě pracoval a dané rozhodnutí jej uvrhlo do chudoby a finanční tísně, neboť přišel o 5 000 Kč až 6 000 Kč měsíčně. Posudek považoval za neúplný a neobjektivní a kategoricky nesouhlasil s jeho závěry, jelikož jeho zdravotní stav hodnotili lékaři bez patřičné atestace, odborností a znalosti speciálních léků, které žalobce dlouhodobě užívá. Závěrem navrhl, aby byl jeho zdravotní stav přezkoumán jinou posudkovou komisí, a to Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze, která by měla být složena z náležitých odborníků. Na podporu svého tvrzení o špatném zdravotním stavu pak předložil soudu k založení do spisu lékařskou zprávu MUDr. H. ze dne 28. 5. 2018.

20. Pověřená pracovnice žalované pak při tomtéž ústním jednání před soudem setrvala na napadeném rozhodnutí a požadovala zamítnutí žaloby s ohledem na jednoznačné závěry obsažené v posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2018, vůči němuž neměla žádné výhrady. Zároveň však nic nenamítala proti vypracování srovnávacího posudku jinou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která by opětovně vyhodnotila žalobcův zdravotní stav.
21. V důsledku námitek žalobce ohledně neobjektivity a neúplnosti posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2018 soud požádal o vypracování srovnávacího posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze (dále jen „komise v Praze“) za osobní účasti žalobce a za účasti příslušného odborného lékaře za účelem určení, zda žalobce byl ke dni 7. 8. 2017 invalidní či nikoliv, a pokud ano, tak s jakým procentním úbytkem pracovní schopnosti, s tím nechť je také poskytnuto vyjádření k výhradám žalobce proti posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2018, jež byly vzneseny při jednání soudu dne 11. 6. 2018, a také nechť je vyhodnocena míra relevance lékařské zprávy MUDr. H. ze dne 28. 5. 2018.
22. Posudková komise v Praze k žádosti soudu tedy vypracovala srovnávací posudek ze dne 3. 10. 2018, a to za účasti odborné lékařky z oboru interního lékařství. Žalobce byl opět jednání komise v Praze osobně přítomen a přímo při jednání komise v Praze byl vyšetřen odbornou lékařkou z oboru interní lékařství. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny měla komise v Praze k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (zejména lékařský nález obvodního lékaře MUDr. K. ze dne 27. 3. 2017, odborné nálezy z IKEMu, transplacentrum a nefrologie MUDr. H. ze dne 1. 3. 2017, 29. 5. 2017, 4. 9. 2017, 4. 9. 2017, 28. 2. 2018 a ze dne 27. 8. 2018, spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice, posudkového zhodnocení z námitkového řízení a vyšetření žalobce při jednání komise v Praze, pak komise v Praze dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 3. 8. 2017, žalobce nebyl invalidní ve třetím stupni invalidity podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění zákona č. 306/2008 Sb., ale ve druhém stupni invalidity.
23. Tato komise, tj. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze, přitom shodně jako posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice, dále jako posudková lékařka Lékařské posudkové služby ČSSZ, pracoviště Ústí nad Labem a Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

také jako Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnotila dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a to dle kapitoly XIV., odd. A, položka 6b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 %, s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění. Komise v této souvislosti výslovně uvedla, že u žalobce se nadále jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kde rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je onemocnění ledvin. Žalobce trpěl chronickým ledvinovým selháváním při chronické glomerulonefritidě, nicméně stav byl řešen nejprve dialyzační léčbou, v červnu 2007 transplantací příbuzenské ledviny, kdy nástup funkce štěpu byl pozvolný, avšak nyní je již několik let nezměněn – sledované hodnoty významné pro funkci ledvin jsou dlouhodobě stabilizované v rozmezí odpovídajícím střednímu snížení funkce štěpu. Komise v Praze k tomu doplnila, že hodnoty referující stav ledvinových funkcí jsou v průběhu uplynulých nejméně 5 let nezměněny, resp. jsou undulující v pásmu středně těžkého snížení funkce ledvinového štěpu. Komise v Praze z procentního rozmezí 40% až 50% pro dané onemocnění zvolila horní hranici s ohledem na ostatní onemocnění žalobce. Ke zvýšení stanovené míry poklesu pracovní schopnosti neshledala komise v Praze žádné objektivní důvody, když ostatní onemocnění léčená v minulosti jsou v současné době bez klinicky významného zbytkového postižení.

24. Při dalším ústním jednání před soudem konaném dne 18. 3. 2019 žalobce setrval na žalobních námitkách, přičemž zdůraznil, že ani s posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze ze dne 3. 10. 2018, kterým byl při tomto jednání soudem prováděn důkaz v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s., nemůže v žádném případě souhlasit, neboť jeho zdravotní stav je stále stejný, má tendenci se jen zhoršovat, přičemž odpovídá třetímu stupni invalidity. Navíc v komisi v Praze dle žalobce nezasedal specialista na transplantaci ledvin.
25. Při tomtéž ústním jednání před soudem pověřená pracovnice žalované opakovaně setrvala na napadeném rozhodnutí a požadovala zamítnutí žaloby. Ve vztahu k výše předestřenému srovnávacímu posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze ze dne 3. 10. 2018 neměla žádných výhrad, když jej shledala rovněž úplným a objektivním, jako posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2018.
26. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že s ohledem na žalobcem uplatněné námitky jednak v žalobě a jednak v průběhu soudního řízení, v předmětném řízení bere vedle posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2018 jako klíčový důkaz i srovnávací posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze ze dne 3. 10. 2018. Soud totiž neshledal jedinou indicii proto, aby tyto dva důkazní prostředky nemohly být vyhodnoceny jako objektivní a z hlediska platné právní úpravy obsažené v zákoně o důchodovém pojištění úplné, a proč by nemohlo být k závěrům v nich obsažených při vyhodnocení zákonnosti rozhodnutí žalované přihlíženo. V dané věci soud nemohl odhlédnout od skutečnosti, že oba posudky obsahovaly naprosto shodné závěry jako posudek posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice a posudek posudková lékařka Lékařské posudkové služby ČSSZ, pracoviště Ústí nad Labem včetně shodného závěru o míře poklesu pracovní schopnosti žalobce ve výši 50 %, a tedy že Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobce již není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale pro invaliditu druhého stupně, když pro invaliditu třetího stupně je nutný pokles minimálně o 70 % a více.

27. Ve vztahu k oběma posudkům vyhotoveným pro účely soudního řízení, tj. k posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2018 a k srovnávacímu posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze ze dne 3. 10. 2018 soud dále uvádí, že obě příslušné komise se skládaly ze dvou specialistů jednoznačně způsobilých k náležitému posouzení zdravotního stavu žalobce, přičemž již výše bylo poznamenáno shora, že žalobce byl v rámci vypracovávání obou posudků vždy podroben vyšetření odborným lékařem z oboru interního lékařství a současně vždy byla vyhodnocována i všechna relevantní zdravotní dokumentace týkající se žalobce včetně zdravotní dokumentace, kterou komisím poskytl MUDr. K., žalobcův obvodní lékař, či dokumentace MUDr. H. z IKEMu, transplacentrum a nefrologie. Zdravotní dokumentaci, kterou měly komise k dispozici, soud vyhodnotil jako dostačující pro učinění obou posudkových závěrů.
28. Dále soud uvádí, že z výše uvedených důvodů se ztotožnil s posudkovým závěrem Posudkové komise v Ústí nad Labem a Posudkové komise v Praze, když za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byly jejich výše citované posudky doplňovány či aby byl případně ve věci vypracováván další (v předmětném případě již třetí) posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru v předmětném soudním řízení žalobce ani nevzněl, a to ani poté, co byl seznámen se srovnávacím posudkovým závěrem posudkové komise v Praze. Zdravotní stav žalobce byl posouzen dvěma na sobě nezávislými posudkovými lékaři i hned dvěma posudkovými komisemi, přičemž všichni lékařští odborníci dospěli ke shodnému posudkovému závěru, a to, že žalobce byl v době vydání napadeného rozhodnutí invalidní pro invaliditu druhého stupně. Soud tak nemá pochybnosti o správnosti lékařských závěrů posudkových lékařů, neboť nevystala pochybnost o jejich závěrech a nutnost zdravotní stav žalobce posuzovat ještě další posudkovou komisí, natož znaleckým posudkem.
29. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
30. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a tedy v rozporu se zákonem o důchodovém pojištění, správním řádem či vyhláškou č. 359/2009 Sb., jak namítal žalobce, a proto žalobu ve výroku I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

32. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 7. 8. 2017. Zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterým by mělo dojít po tomto datu popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce tak má možnost poukazovat na své stále se zhoršující zdravotní obtíže, které nastaly po 7. 8. 2017 a které by měl mít řádně zdokumentované lékařskými zprávami, v případném novém správním řízení. Důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň invalidity ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 18. března 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.